

Я досягла!

Я доповзла!

Вчепившись за ламке гілля,

До щастя — ось воно!

Так високо, що просто страх.

Ген поміж хмар, на небесах

Ховалось вже давно.

Я здобула його —

Ось так!

Тримаю міцно

У руках.

І раптом — наче грім:

Чия то усмішка гидка

Вдоволеного жебрака

У дзеркалі моїм?